

Kap 42 : ”Hobby & fritid”

1975 fick CG frågan vad han egentligen var intresserad av. Journalisten tänkte uppenbarligen på intellektuella intressen. ”– Jag har inga intressen, säger han och grinar stort och ’bisittaren’ [Stig Ramel] tillägger med ett stort leende att ’det är vårt stora problem’. Han vet lite om allt.”¹ Detta tycks ha varit en följd av kungaskolan. CG slängdes från det ena ämnet till det andra utan att någonsin ges tid att utveckla något eget intresseområde. Däremot har CG sedan skoltiden en mängd hobbyer.

Han är mycket intresserad av teknik (bilar & båtar), ”godsägarliv” (jordbruk, djuruppfödning, jakt, fiske, trädgårdsskötsel, ridning) och sport (vardagsmotion, friluftsliv & som åskådare). Kulturintresset är mest tidsfördriv: musik (jazz, pop & viss klassisk musik: Bach, Vivaldi och 1600-talet; ABBA, Robin, Spice Girls, slagverksgruppen Kroumata; han har en sval inställning till Bruce Springsteen och ännu svalare till punkrock), konst (konsthantverk & vernissager; svenskt glas & silver; litografier) och fotografering (har haft eget mörkrum). I officiella sammanhang ser CG mängder av scenframträdanden men privat tycks han mycket sällan gå på vare sig biograf, teater, opera, konserter eller cirkus, möjligen av säkerhetsskäl. Mest intresserad är han av balett. Han ser mycket TV. Han är demonstrativt likgiltig för seriös skönlitteratur och poesi men uppskattar svensk historia, detektivromaner, historiska romaner, science-fiction, natur- och reseskildringar och National Geographic, den senare förmodligen p g a fotojournalistiken: ”Jag är rastlös. Jag har svårt att sitta stilla. Jag måste ha något att göra hela tiden. Det finns ingen chans i världen att få mig att sätta ner och läsa en bok mitt på dagen. Det har jag aldrig gjort. ... Läser jag gör jag det på nätterna – aldrig på dagen, Då hittar jag på tusen andra saker att göra.”²

På hovets hemsida framgår att ”Kungen är intresserad av konst, musik och mat. Han är medlem av Gastronomiska akademien – tallrik nr 17 efter prins Bertil. CGs maträtter är ej kända – kanske vill han undvika att de serveras av omgivningen. Han har på senare år ställt ut delar av Kung Gustaf VI Adolfs och sin privata samling av grafik och har initierat ett flertal musikevenemang på Stockholms slott.” CG har även intresserat sig för slakten, t ex utställningen Bernadotter i politik och kulturliv på Läckö slott 1991.

*

Vad angår bilar har CG genom åren samlat på sig både vanliga bilar och ett större stall rariteter. I koltåldern var det tre trampbilar: En ruffig ”familjeklenod” som förefaller ha tillhört prinsessan Desirée och två födelsedagspresenter från prins Bertil. Till treårsdagen en modell av den engelska 30-talsracern Austin VII, vit med röd skinnklädsel. Till femårsdagen en vanvettigt lyxig modell av en Aston-Martin, riktiga dörrar som gick att öppna, lyktor, körriktningsvisare, signalhorn, namnplåt, broms m fl finesser. Han fick även en riktig Volvo PV 444 från fabriken, lite prematurt kan man tycka. Det förefaller varit en tävling mellan mamma och prins Bertil om CGs gunst.

1959 fick han en Volvo Amazon som han hade på Öland för att träningsköra med. Till vardags var det från 1962 en trimmad moped Puch Florida. Hans första bil efter körkortet juni 1964 var en ljusblå sportbil Volvo P 1800 S i studentpresent som han sålde av för 75 tusen 1987. CG har även militärt förarbevis och en specialutbildning av Säpo.

¹ Svensk Damtidning, 1975:10.

² Solveig Alpzén. Monarki och demokrati ger stabilitet åt landet. Svenska Dagbladet, 1986-04-28.

Till 50-årsdagen 1996 fick han ett renoverat exemplar av en Volvo PV 60, den enda svenska biltyp som tillverkades det år han föddes. 236 personer inom Automobilhistoriska klubben hade gått ihop om gåvan. Tacken var att de och endast de vartannat år fick delta i CGs eget veteranbilsrally Kungsrallyt på Öland. Sträckan är 50-100 kilometer och det ingår tävlingsmoment. Folk kommer långt bort ifrån för att beundra rariteterna. Det är en rojalistisk folkfest. Till 50-årsdagen hade även vännerna Anders Philipson, Anders Lettström, Björn Kreuger och Hans Eric Brodin lyckats spåra den bil av typ Porsche 911 Targa som CG och Silvia fotograferades i 1973, 180 hästkrafter himmelsblå metallic. Den hade sålts i flera led till Japan, kraschat men nu helrenoverats på deras bekostnad.

Ytterligare bilar är en AC-Cobra 289 sport från 1966: Vikt 750 kilo och med en Ford V8 på 450 hästkrafter & en De Tomaso Pantera från 1971. CG har även provkört en Dodge Viper. Till kronprinsessan Victorias studentexamen mötte CG upp i en röd Pontiac GTO Tempest Cabriolet från 1966, den ultimata raggabilen. CGs bilar skall tillhöra det häftigaste som har funnits på bilfronten vid olika tidpunkter. Senaste privata tillskottet 2005 är en BMW M3 CSL från 2003, en silvergrå tvådörrars coupé med en rak sexcylindrig motor på 360 hästkrafter.

Bilintresset har mest blivit omskrivit vid fortkörningar och kollisioner:

- Den 24 september 1974 körde CG av Gelleråsbanan utanför Karlskoga. Han skulle prova en av Sveriges snabbaste tävlingsbilar, en trimmad BMW 3.0 CSL, max fart ca 240, tillhörig tävlingsföraren Rune Tobiasson (enligt en annan uppgift Sten Gunnarsson). I depåkurvan sladdade han ut på ett gräsfält på g a ett för snabbt gaspådrag. Bilen puffades upp på banan och han fortsatte ytterligare ett varv på Tobiassons inrådan. ”– Så nära republik har vi aldrig varit, stönade en av åskådarna.”³ Varvtiderna var 2.20, 2.10 & 1.55. Inte så dåligt för en vardagsbilist men banrekordet var 1.16.
- Vid Svenska Rallyt den 16 februari 1992 körde CG (med prins Carl Philip) av banan i en lånad bil och krockade med en tall. Bilen fick omfattande plåtskador. Platsen är inlagd i ”Geocach.com”.
- År 2000 på väg till Kastrups flygplats i Danmark för att hämta barnen körde CG 140 km/tim på en 110-väg. Det cirkulerade många rykten om denna fortkörning. Enligt ett av rykten skulle konvojen, två Ferraris och en Rolls Royce, blåst förbi i 250 km/tim. CG körde vid tillfället en ljusblå Ferrari 456 Modificata med 442 hästkrafter och toppfarten 300 km/tim.
- CG påstås 2004 ha kört 150 eller 160 km/tim på en 110-väg i en gul Porsche 911 Carrera GT3 med Silvia som passagerare. Det var en kappkörning med prins Carl Philip i en äldre Porsche 911 Carrera Coupé från 1987 (ett arvegods från prins Bertil till CG men för dagen utlånad till prins Carl Philip). Den eskorterande SÄPO-bilen hängde på. Silvia tillfrågades efteråt om hon inte varit nervös men svarade att dels hade CG hållit 110 km/tim, dels var hon aldrig nervös tillsammans med CG i en bil.
- 2005 krockade CG sin BMW M3 CSL bakifrån med en bil som hastigt bromsat in för en cyklist i en rondell. CG inväntade trafikpolisen som alkoholtestade och förhörde den andre föraren. Han fortsatte därefter färden som passagerare i SÄPO-bilen. (Formellt sett var olyckan CGs fel eftersom han legat för nära men som kung hade han immunitet.)

³ Lektyr, 1974:48.

Efter ett dödshot 1976 införskaffades en särskild säkerhetsbil åt CG. En bepansrad Saab med skottsäkra vindrutor och t o m möjligheten att genom en knapptryckning lägga ut dimridåer. Den förefaller inte ha kommit till användning. Senare bilar, t ex en BMW 935i från 1991 har haft skottsäkert glas enbart. Man förlitar sig på snabbhet och följevilar.

Kungaparets vanliga representationsbil är en nyförvärd, grafitgrå Mercedes S500 2006, utrustad med en härlig V8 på 5 liter och 306 hk, sjustegs automatlåda, automatisk luftfjädring m m. Trots en längd på över fem meter är tjänstevikten bara 1875 kg. Även denna bil är därför mycket snabb: acceleration 0-100 på dryga 6 sekunder och elektroniskt begränsad toppfart på 250 km/h. Det handlar alltså om den helt nya modellen av Mercedes Sonderklasse, som fått översvallande recensioner i all världens motorpress. Det finns även de som anser att det är världens bästa bil.⁴

Medan CG ännu körde sin Volvo P 1800 blev han tillfrågad om han inte önskade sig något ärtigare i sportbilsväg. ”Nej, svarade han då med ett generat leende. Inte skulle jag våga skaffa mig en dyrare bil. Det skulle bli alldeles för mycket prat.”⁵ Pratet har dock uteblivet.

*

Som marinofficer har CG givetvis skepparexamen och han har haft flera motorkryssare. Hans första båt var en plastbåt från Byxelkrok 1958. 1971 var det en Fjord Daycruiser 24 med två motorer à 170 hk och toppfarten 40 knop som han och några vänner körde över från England. 1975 skaffade han en Magnum 35 Sport Fisherman med två motorer à 350 hk, en öppen motorbåt i mahogny med kök och kojplatser. Toppfarten var 35 knop och den döptes till ”Green Beam”. 1977 var det en något familjevänligare Fjord Weekender. ”Green Beam” lämnade han i inbyte 1980 mot en Storebro Royal Cruiser 40 Biscay med en toppfart av 23 knop och döpt till ”Angylus”. Båtarna brukade ligga vid bryggan öster om Djurgårdsbron nedanför Nobelparken för lätt åtkomst. 1989 skaffade han en engelsk Fairline havskryssare döpt till m/y Ancylus à två miljoner för utflykter till och från Solliden som han körde hem från varvet i England. 1994 ytterligare en för sex miljoner m/y Ancylus II. Den gamla fick prins Carl Philip disponera. Till sin 50-årsdag 1996 fick CG en utombordsracer, en Nimbus 19 Nova, i gåva av Sveriges kungliga klubbar, GKSS, KSSS och KAK. 2000 skaffade han en J-Craft 38 döpt till ”Polaris” som placerades i Frankrike vid prins Bertils villa Maxime. Båten var en prototyp och något av en chansning av tillverkaren. CG betalade bara en tredjedel av priset drygt 2 miljoner. Ungefär vad motorerna, två stycken à 420 hk, kostade. Tillverkaren hoppades att CGs ägarskap var god reklam. Båten var en gotländsk Rivieradröm. En vision om att bygga världens bästa retroracer på svensk mark med svenska hantverkare. Toppfart 50 knop. Däck, sittbrunn och synliga detaljer i mahogny. Kvalitén var fantastisk men succén uteblev. Bara 6-7 båtar byggdes klart innan det blev konkurs. 2004 köpte han en Storebro 410 Commander för fyra miljoner, enligt uppgift att användas i tjänsten av livvakterna, men det hade nog mera med avdragsmöjligheterna att göra. CG badar gärna ute till havs för att slippa fotoferna.

1987 blev CG hedersmedlem i föreningen MTB-veteranerna med ett 40-tal medlemmar och syftet ”att bevara motortorpedbåtarna och deras levande historia”. Inträdesbiljetten var att CG köpte den sista kvarvarande motortorpedbåten av T42-serien, T46, i originalskick. Sexton exemplar av denna typ, T42-T56, byggdes åren 1956-1959. Just T46 tillverkades år 1957 och

⁴ Jan Möller. Kungarallyspecial: H M Konungens bilar. Rolls-Royce Enthusiasts' Club. Sweden Section. Oktober 2006:3.

⁵ Svensk Damtidning, 1975:18.

avställdes 1974. Turligt nog fanns ett komplett reservdelslager. Längden var 23 meter och displacementet fullt utrustad 44 ton. Den hade tre 18-cylindriga 57 litersmotorer av det italienska märket Isotta Franchini om vardera 1500 hästkrafter och en toppfart på 45 knop. Första provturen efter restaureringen gjordes den 24 juni 1997. Horisonten nåddes på 10 minuter. Båten ingår i veteranflottiljen och sköts av frivilliga.

CG köpte sin motortorpedbåt genom ombud redan i mars [1987]. Han vill inte avslöja priset men utropspriset lär ha varit 90 tusen. Slutpriset var troligen omkring 110 tusen. [T46 hade varit avställd sedan 1975. Det tog sex veckor av ett antal ”föredettingar” i marinen under ledning av CGs gamle Spica-chef friherre Ninian Ramel att skaka liv i henne.] Direkt efter det nederländska statsbesöket [lördagen den 23 maj] for CG från Sturup till Karlskrona där den frivilliga ”besättningen” väntade. Nio sjöofficerare hjälpte honom att ta henne till Öland. De lade till vid bryggan i Borgholm. Där väntade drottningen och barnen. Meningen var att kungen under söndagen skulle ta sitt nyförvärv från Öland till Stockholms skärgård men det blåste 20 sekundmeter. I det vädret vågade sig inte sällskapet ut. T46:an hade dock legat på landbacken i flera år och plåten i henne var bara 1.5-2 mm. Originalbestyckningen var två 53-centimers torpedtuber och en 40 mm automatkanon. Den var bortmonterad men försvaret lovade leta reda på ett exemplar och låna ut det.⁶ [Ramel fortsatte renoveringsarbetet som CGs kammarherre.]

Det påstås ha funnits en tävling mellan CG och Anders Philipson om vem som hade den häftigaste motorbåten. Om det verkligen är så vann CG den tävlingen. Något häftigare än T46 lär kosta mer än Philipson är villig att betala. Som ung har CG ägt två segelbåtar som han fått i gåva: En jolle typ ”Flying junior” till 18-årsdagen och en mindre kappseglingsbåt typ ”Soling” till 21-årsdagen. Som vuxen har CG inte ägt någon segelbåt men han har deltagit några gånger 1971-1975 och även senare som gäst på tävlingen Gotland runt med Philipsons båtar s/y Phiesta och ”Orm af Ingarö”.

CG med vänner fick genom flygvapnet 1973/74 ofta skjuts upp till fiskestugan vid Tärnasjön. F d adjutanten Ulf Björkman höll i spakarna med CG som andrepilot. De använde en tvåmotorig Cessna 404 för sju personer. Vid andra tillfällen gav Björkman CG flyglektioner i en SK60. Björkman påstod efteråt att CG skulle blivit en ”utomordentligt skicklig flygare”:

Jag fick flyga en hel del med vår unge kung och vi brukade alltid få tid till några improviserade flyglektioner. Kungen visade sig ha en mycket god simultanförmåga och en utpräglat god rumsföreställning. Två egenskaper som avslöjar den blivande elitpiloten. Det var heller inget fel på kungens framåtanda. Vi prövade nämligen på en del avancerad flygning som mot slutet var väl så hård. Inte en skrynkla stod dock att upptäcka i det kungliga facet.

Kungen visade också prov på sitt stora flygintresse genom att [1974] flyga med i den tvåsitsiga skolversionen av Viggen. [Han spakade även planet själv fast på hög höjd.] Föraren Bosse Hellström kunde efteråt konstatera att jag hade rätt beträffande kungens slumrande flyganlag.^{7,8} CG anmärkte efteråt att ”Det var som att vara på Tivoli – fast mycket roligare!”⁹

⁶ Omar Magnergård. Kungen köper torpedbåt. Svenska Dagbladet, 1987-05-25.

⁷ Ulf Björkman. Ett liv i det blå. Flygrevyns förlag AB, 1992.

⁸ Svenska Dagbladet, 1974-06-11.

⁹ Kvällsposten, 1974-06-11.

CG samlar också sedan unga år på vapen, helst exotiska sådana: Knivar, kroksablar och eldvapen. 1969 hade han ett 40-tal som förvarades på slottet och på Stenhammar. Liksom bilarna verkar kalibern tilltagen i överkant, t ex en Smith & Wesson 357 Magnum ”The gold standard of stopping power”. Till hans födelsedag 1981 beställde prins Albrecht av Bayern, gift med grevinnan Elisabeth Douglas, något ännu värre: en specialtillverkad elefantstudsare av den kände amerikanske vapensmeden Fred Wells i Prescott Arizona. Denna var mera av ett uppvisningsföremål att hänga på väggen än ett användbart vapen. Overkill var bara förordet. Det var av mauserdesign, hade två utbytbara pipor av kaliber grov och grövre, använde specialtillverkad ammunition som bara skulle lämna köttslamsor kvar av en älg och levererades i en utsökt låda av krokodilskinn. Fred Wells egen åsikt om kundkretsen var: ”It’s surprising the number of African hunters we have here in Prescott, but then everybody wants to own a big-bore rifle whether they ever use it or not. They can fondle it and dream they’re going to Africa. When wildlife shows come on they can shoot the TV. You’d be surprised how many TV sets are shot out around here.” Men det var ett vackert vapen och det var dödligt.

*

CG arrenderar godset Stenhammar. Detta har följande bakgrund: Då hovmarskalken von Kraemer och fru inte efterlämnade några barn beslöt de att donera sitt gods Stenhammar till staten med det villkoret att det skulle arrenderas av en medlem av kungahuset för 1000 kronor årligen. Inte så mycket då och ännu mindre nu. von Kraemer hade lagt ned mycket möda vid att förbättra godset. Han nyodlade, byggde vägar, dikade och lät anlägga ekbackar runt slottet. Förste kunglige arrendatorn var prins Wilhelm 1903. När denne dog 1965 övertog CG arrendet men inspektionen fick vänta till efter studenten.

Egendomen omfattade ett nedgången 1600-talsslott, 800 hektar inte särskilt högproducerande jordbruksmark och 1200 hektar skog som sköttes av domänstyrelsen. Djurbesättningen hade gått på auktion tidigare under året. Själva slottet hade 33 rum och salar men var tömt på möbler. CG hade redan innan fått rådet att lägga ned växthusen och köksträdgården. Prins Wilhelms gamla kastanjetråd från 1700-talet var i dåligt skick: ”Lagom till statsarrendatorns första inspektion slog bladen ut på Stenhammars knotiga 1700-talskastanjer. Träden är inte särskilt vackra, delar av dem är slagna i band och uppstöttade men de dyrkades av Stenhammars förre herre. Prins Wilhelm brukade stå på balkongen och följa varje förändring hos sina kastanjetråd, berättas det.”¹⁰

Den 17 maj 1966 var det officiell välkomstceremoni framför slottet Stenhammar. CG skjutsades dit av Sibylla som hoppade över ceremonin och gick ned till sjön för att sola. CG togs emot av anställda, det lokala hushållningssällskapet och lantbruksskolans studentkår. Studentkåren önskade CG välkommen till det svenska lantbrukarståndet, anmälde att de gärna hjälpte till så här i början och överlämnade några elementära läroböcker i jordbruk. Hushållningssällskapet lovade CG hjälp utreda om det skulle bli kreaturslöst lantbruk i fortsättningen eller ej.

Från början bedrev godset jordbruk med spannmålsproduktion, vall och mjölkproduktion, men 2005 övergick det till ekologisk köttproduktion, betesbaserad dikoproduktion, i samarbete med Svenska lantbruksuniversitetet (SLU):

¹⁰ Omar Magnergård. Statsarrendatorn. Svenska Dagbladet, 1966-05-17.

Efter ett studiebesök på SLU-gården Krusenberg, som då hade ett åttiotal Simmentalkor (d.v.s. köttdjur) som skulle säljas av, bestämde man sig för att upprätta ett kontrakt med SLU. Kontraktet gick ut på att man skulle få använda och avla på djuren samtidigt som forskningen på dem kunde fortgå. Förutom Simmentalkorna så finns det för närvarande ett antal Röd Angus och korsningar dem emellan.¹¹

Slottet renoverades 2010-2013 för summa 39 miljoner ur diverse fickor, även CGs. Det gällde stambyten, en panncentral för flisbränning m m. Driften är dimensionerad för 400 köttdjur. Vissa år lämnar godset ett överskott som används för att täcka underskottet i skötseln av parkanläggningen på Solliden för att hålla den öppen för allmänheten. CG hade gärna utbildat sig till agronom om inte detta med monarki kommit i vägen.¹² Restiden från Stockholm är i längsta laget, 1 ½ timme med bil, varför CG bara undantagsvis besöker stället. För att hålla turisterna borta finns ett stängsel.

*

CG är mycket välbyggd och hade förutsättningar för att bli en bra idrottsman. Det hade dock krävt att han ägnade sig åt det på allvar. Nu blev det lite av varje för att hålla formen och för att det roade honom: joggning, ridning, fjällvandring, längd- och utförsåkning, segling, vattenskidor, sportdykning, simning. Under gymnasietiden var CG mycket road av fäktning och skytte. Bäst var han på utförsåkning. Han har åkt Vasaloppet tre gånger: 1977, 1987 & 1997. Det gick sisådär: Första gången var det kramp i korsryggen och 5708:e plats. Sista gången skadade han ryggen under träningen som var att springa upp och ned för trapporna i Drottningholms slott med en rygsäck lastad med 45 kilo tegelsten m m. Detta har inte berört CG. Han gillar att utsätta sig för strapatser men är likgiltig för om han vinner. I Klosters vintern 1999/2000 sökte han läkarhjälp för ryggsmärtor. Kanske en konsekvens av träningen.

CG har dåligt bollsinne och spelar därför inte själv fotboll. (Inte heller golf, tennis eller annat.) Däremot är han beskyddare och förste hedersledamot i [AIK](#). 2007 påstod han på skämt i en intervju med Kalmarposten att han visserligen fötts in i AIK men egentligen höll på Djurgården. En tidning konfronterade därefter ledningen för AIK och undrade om detta innebar att kungen skulle berövas sitt hedersmedlemskap. Det tog nästan två år innan CG hade lyckats döda den historien. Vänkretsen, särskilt Noppe Lewenhaupt och Anders Philipson, hade mycket roligt åt den.

*

CGs närpå totala likgiltighet för och okunnighet om den svenska kultureliten, delad av kronprinsessan Victoria, har givetvis gjort dem föga älskade av densamma. När CG skulle närvara vid Svenska författarförbundets 100-årsjubileum i blå hallen 1993 skrevs mängder av protester. Inför kronprinsessan Victorias bröllop 2010 fanns ett projekt av Mårten Castenfors, chef för Liljevalchs konsthall, att ett 30-tal svenska poeter skulle skriva ihop en antologi kärleksdikter till bröllopparet. Poemen skulle ljuda i högtalare längs med kortegevägen. Hovpoesi står dock lågt i kurs nuförtiden. (Försök i genren som Bo Setterlinds "En sång till kronprins Carl Gustaf på 9-årsdagen den 30 april 1955"¹³ har varit ensamma svalor. Långt efteråt sade Setterlind att han inte ens haft CG i tankarna när han skrev den. Ursprungligen

¹¹ Julia Fransson. Med LRF på Stenhammars gods. Ultuna Studentkårs medlemstidning, 2008:3, s 27.

¹² Mattias Abrahamsson. I huvudet på scout Carl XVI Gustaf. Scoutmagasinet, 2009:1.

¹³ Bo Setterlind. Vaktparaden. Husmodern, 1955:17.

hette dikten "Vaktparaden" och CG nämns ej ens vid namn.¹⁴ Setterlind deltog dock som ende "hovpoet" i galaföreställningen på Operan dagen före CGs bröllop och reciterade en hyllning till Silvia – *Silverdimmor, Silverskyar, Silver Silvia, Silver Silvia Silvermoln.*) Castenfors projekt slutade som en bilaga antirojalistiska poem i tidningen Re:publics bröllopsspecial.¹⁵ Det fanns dock ingen riktig udd i motviljan. T ex Göran Greider bidrog med "Nej, jag har aldrig kunnat hata kungahuset fastän jag försökt./Det som ställer sig i vägen är den folkliga kärleken." & Thomas Tidholm med "denna lilla säkerhetsklassade bortskämda familj/de kostsamma vanorna, de skraddarsydda kläderna/den beundransvärda pliktskyldiga välgörenheten/det fina umgänget med de beundrade ättlingarna och släktingarna".

CG går eller gick förhållandevis ofta på privata förhandsvisningar av filmer som hans vänner organiserar. Det förefaller mest vara amerikanska filmer. Han uppskattar t ex Kevin Costner, Robert De Niro, Paul Newman och Meryl Streep. Det som har blivit mest omskrivet är att han även uppskattar skådespelaren och akidoexperten Steven Seagal som han faktiskt 1995 träffat över en lunch på restaurang Eriks i gamla stan. Seagal var i sin ungdom en mycket imponerande kampsportare, snudd på 195 cm, 82 kilo och med perfekt muskelkontroll. Kampsport på film är en form av balett. Eller tvärtom: Balett är det närmast kulturlivet kommer idrott. CG utsåg 1990 balettdansösen Anneli Alhanko (1953-) till hovdansös, den första i svensk historia förefaller det.

Bland författare som har skymtat på hans nattduksbord finns Arthur Koestler, Herbert Marcuse, Mario Puzzo, Herman Lindqvist och Tom Clancy. CG skulle nog ändå instämna med sin mentor Marcus Wallenberg. På en fråga om han läste mycket skönlitteratur lär denne ha svarat: Jag förstår inte att folk läser skönlitteratur när det inte finns något skönare än att läsa en balansräkning.

¹⁴ Marianne Jansson. Om Bo Setterlind. Allers veckotidning, 1966:27.

¹⁵ Bröllopsspecial. [Bilaga.] Re:public, 2010:16.